Lietas arhīva Nr. A42-02522-24/43
ECLI:LV:ADRJVTN:2024:1217.A420252224.3.S

Administratīvā rajona tiesa
Valmieras tiesu nams
SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā
Rēzeknē 2024. gada 17. decembrī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnesis Staņislavs Linkevičs,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz pieteicēja /pers. A/ (*/pers. A/*) pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldei izskatīt pēc būtības pieteicēja atkārtoto iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējs /Nosaukums/ (turpmāk - /Nosaukums/ pilsonis /pers. A/ 2024. gada 7. februārī vērsās Valsts robežsardzē, lūdzot viņam piešķirt patvērumu Latvijas Republikā.

Ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (turpmāk – pārvalde) Patvēruma lietu nodaļas 2024. gada 11. jūnija lēmumu Nr. 924/PLN/2024 (*lietas 39. - 44. lapa*) pieteicējam atteikts piešķirt bēgļa un alternatīvo statusu.

Pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru pieteicējam tiktu piešķirts bēgļa vai alternatīvais statuss Latvijas Republikā. Pieteikums tika pieņemts un tika ierosināta administratīvā lieta Nr. /numurs/. Ar Administratīvās rajona tiesas 2024. gada 18. oktobra spriedumu (*lietas 22.-26. lapa*) pieteicēja pieteikums tika noraidīts.

[2] Pieteicējs 2024. gada 29. oktobrī atkārtoti vērsās Valsts robežsardzē ar iesniegumu (turpmāk – atkārtotais iesniegums) (*lietas 15. lapa*) par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā, norādot, ka šobrīd viņš esot politiski aktīvs, sekojot līdzi politiskajām darbībām Latvijā un Eiropas Savienībā, kā arī pārzinot Latvijas Satversmi. Viņš iestājoties pret /Nosaukums/ kara darbībām /Nosaukums C/ un nepiekrītot /Nosaukums/ režīmam. Turklāt savu viedokli pieteicējs esot paudis publiski.

Papildus pieteicējs norādīja, ka nevarot pilnvērtīgi strādāt un nodrošināt sev iztiku, jo viņam esot traumēts kreisais plecs, kā dēļ viņam esot nepieciešama medicīniskā rehabilitācija. Par apliecinājumu minētajam pieteicējs iesniedza SIA "/Nosaukums B/" Neatliekamās medicīniskās nodaļas 2024. gada 27. aprīļa izraksta no ambulatorās/stacionārās pacienta medicīniskās kartes neapliecinātu kopiju un SIA"/Nosaukums B/" Neatliekamās medicīniskās nodaļas 2024. gada 30. augusta izraksta no ambulatorās/stacionārās pacienta medicīniskās kartes neapliecinātu kopiju.

[3] Ar pārvaldes Patvēruma lietu nodaļas 2024. gada 11. novembra lēmumu Nr. 1836/PLN/2024 (turpmāk – lēmums) (*lietas 6. - 8. lapa*) pieteicēja atkārtotais iesniegums atstāts bez izskatīšanas. Lēmumā norādīts turpmāk minētais.

[3.1] Lēmumā norādīts, ka atkārtotajā iesniegumā pieteicējs norādīja, ka šobrīd viņš esot politiski aktīvs, sekojot līdzi politiskajām darbībām Latvijā un Eiropas Savienībā, kā arī pārzinot Latvijas Satversmi. Viņš iestājoties pret /Nosaukums/ kara darbībām /Nosaukums C/ un nepiekrītot /Nosaukums/ režīmam. Turklāt savu viedokli pieteicējs esot paudis publiski.

Papildus pieteicējs uzsvēra, ka nevarot pilnvērtīgi strādāt un nodrošināt sev iztiku, jo viņam esot traumēts kreisais plecs, kā dēļ viņam esot nepieciešama medicīniskā rehabilitācija. Par apliecinājumu minētajam pieteicējs iesniedza SIA "/Nosaukums B/" Neatliekamās medicīniskās nodaļas 2024. gada 27. aprīļa izraksta no ambulatorās/stacionārās pacienta medicīniskās kartes neapliecinātu kopiju un SIA"/Nosaukums B/" Neatliekamās medicīniskās nodaļas 2024. gada 30. augusta izraksta no ambulatorās/stacionārās pacienta medicīniskās kartes neapliecinātu kopiju.

Atkārtotajā iesniegumā pieteicējs lūdz piešķirt viņam bēgļa vai alternatīvo statusu, uzturēšanās atļauju, pagaidu aizsardzību vai Latvijas pilsonību.

[3.2] Lēmumā arī norādīts, ka ne katra apstākļu maiņa var tikt izmantota atkārtotā patvēruma lūguma argumentēšanai, bet gan tikai tāda, kas ir būtiska un kas attiecībā uz personu varētu novest pie atšķirīga novērtējuma, salīdzinot ar sākotnējo lēmumu, proti, potenciālas starptautiskās aizsardzības piešķiršanas. Tādējādi pieteicējam bija pienākums ar atkārtoto iesniegumu pierādīt tieši viņa būtisku individuālo apstākļu maiņu, kas būtu par pamatu viņam piešķirt starptautisku aizsardzību, proti, ne katra vispārīgo apstākļu maiņa var tikt izmantota atkārtotā patvēruma lūguma pamatošanai.

Lai gan pieteicējs atkārtotajā iesniegumā vispārīgi ir atsaucies uz sava šā brīža politisko aktivitāti, taču nav precizējis, kādā veidā tā izpaužas, kā arī nav paskaidrojis, kā viņš būtu publiski kritizējis /Nosaukums/ varas darbības. Pārvaldes Patvēruma lietu nodaļa norāda, ka pieteicēja politiskie uzskati tika vērtēti gan pārvaldes Patvēruma lietu nodaļas lēmumā Nr. 924/PLN/2024, gan tiesas spriedumā lietā Nr. /numurs/ un tika secināts, ka viņš nav uzskatāms par tādu personu, kuras politiskie uzskati vai darbība būtu par pamatu viņa iespējamai politiskai vajāšanai /Nosaukums/. Tādējādi pieteicēja vispārīga atsauce uz viņa pašreizējo politisko aktivitāti un publiski pausto kritiku /Nosaukums/ varas iestāžu darbībām pārvaldes Patvēruma lietu nodaļas vērtējumā nav uzskatāma par apstākli, kas būtu ievērojami mainījies viņam par labu, īpaši ņemot vērā to, ka kopš tiesas sprieduma lietā Nr. /numurs/ līdz atkārtotā iesnieguma iesniegšanas brīdim ir pagājis mazāk par mēnesi.

[3.3] Lēmumā norādīts, ka atkārtotajā iesniegumā pieteicējs norādīja, ka traumēta pleca dēļ viņš nevarot pilnvērtīgi strādāt un nodrošināt sev iztiku. Pārvaldes Patvēruma lietu nodaļa iepazinās ar divām pieteicēja iesniegto izrakstu no ambulatorās/stacionārās pacienta medicīniskās kartes kopijām un konstatēja, ka viņš ir guvis sadzīves traumu, kāpjot pāri žogam. Pieteicējam ir rekomendēta imobilizācija vismaz trīs nedēļas, pie sāpēm lietot tabletes *Ibumetin* un ambulatori apmeklēt traumatologa konsultāciju. Ņemot vērā minēto, pārvaldes Patvēruma lietu nodaļai nav pamata secināt, ka pieteicējam būtu nopietni veselības traucējumi vai būtu nepieciešama speciāla vai sarežģīta ārstēšana, lai padziļināti vērtētu viņa iespējas saņemt kvalificētu

medicīnisko palīdzību /Nosaukums/

Papildus tam pārvaldes Patvēruma lietu nodaļa vērš uzmanību, ka pieteicēja veselības problēmām ir pārejošs raksturs, kas savukārt nozīmē, kas tās nevar ilgstoši ietekmēt viņa spējas iegūt iztiku /Nosaukums/. Bez tam, tiesas spriedumā lietā Nr. /numurs/ jau tika norādīts uz pieteicēja iespēju pilsonības valstī saņemt nepieciešamo sociālo atbalstu.

Ņemot vērā iepriekš minēto, pārvaldes Patvēruma lietu nodaļas ieskatā pieteicējs atkārtotajā iesniegumā nav norādījis apstākļus, kas būtu ievērojami mainījušies par labu viņam un liecinātu, ka pēc atgriešanās /Nosaukums/ viņš varētu saskarties ar vajāšanas vai smaga kaitējuma risku, līdz ar to secināms, ka patvēruma meklētājs nav izpildījis Patvēruma likuma 35. panta pirmajā daļā noteikto pienākumu.

Pārvaldes Patvēruma lietu nodaļa vērš uzmanību arī uz tiesas sprieduma lietā Nr. /numurs/ konstatēto, ka pieteicējam /Nosaukums/ nedraud nāves soda piespriešana vai tā izpilde. Tāpat tiesa nav konstatējusi to, ka pieteicējam, atgriežoties /Nosaukums/, pastāvētu smagi un individuāli draudi dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ.

Vienlaikus pārvaldes Patvēruma lietu nodaļas rīcībā nav informācijas, kas liecinātu, ka laikā no tiesas sprieduma lietā Nr. /numurs/ vispārējā drošības situācija /Nosaukums/ būtu ievērojami mainījusies vai ka /Nosaukums/ šobrīd notiktu plaši izplatīta vardarbība vai iekšējs bruņots konflikts, kas varētu radīt smagus un individuālus draudus civiliedzīvotāju dzīvībai un veselībai.

[4] Administratīvajā rajona tiesā 2024. gada 3. decembrī saņemts pieteicēja 2024. gada 2. decembra pieteikums par pienākuma uzlikšanu pārvaldei izskatīt pēc būtības pieteicēja atkārtoto iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā.

[5] Administratīvajā rajona tiesā 2024. gada 11. decembrī saņemts pieteicēja paskaidrojums, kurā norādi šādi argumenti.

[5.1] Pieteicējs lūdz patvērumu kā Latvijā dzīvojošs /Nosaukums/ pilsonis, kurš pēc 2024. gada 26. oktobra publikācijām informatīvajos sociālajos portālos TV NET, LETA (piemēram "Latvija atsaka patvērumu gandrīz 40 gadus valstī dzīvojošam /Nosaukums/ pilsonim"; "Atteikts patvērums ilgstoši dzīvojošam /Nosaukums/ pilsonim, kurš nevēlas tikt iesaukts agresorvalsts armijā" u. c.) ir nonācis /Nosaukums/ speciālo dienestu redzeslokā gan kā Putina režīma pretinieks, gan kā "nodevējs", kurš atsakās karot /Nosaukums C/, līdz ar ko ir skaidrs, ka tagad, izraidot viņu uz /Nosaukums/, viennozīmīgi tur tiks pakļauts vajāšanai un represijām. Pieteicēja dzīvība un brīvība /Nosaukums/ būs apdraudēta. Norādītās publikācijas publiskajā telpā nepārprotami ir attiecināmas uz pieteicēju, ar piebildi, ka tās nebija ar viņu saskaņotas un koriģētas. Pieteicējs uzskata, ka gan šīs publikācijas, gan pašreizējais veselības stāvoklis saistībā ar rokas traumu rada Patvēruma likuma 35. pantā noteikto pamatu atkārtota iesnieguma iesniegšanai un atkārtotai to jautājumu izvērtēšanai, kas saistīti ar bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijā.

[5.2] Pieteicējs arī norāda, ka visu savu dzīvi ir nodzīvojis Latvijā, uzskata sevi par piederīgu un lojālu šai valstij un ir iemācījies latviešu valodu. Rīgā dzīvo viņa ģimene – /pers. F/, ar kuru kopā nereģistrētā laulībā ir nodzīvojis gandrīz divdesmit gadus, kā arī kopējie bērni - meita /pers. G/ un nepilngadīgais, 12 gadus vecais dēls /pers. H/, kurš ir Latvijas Republikas pilsonis. Pieteicējs ir stingri izlēmis atteikties no /Nosaukums/ pilsonības un iegūt Latvijas Republikas pilsoņa statusu naturalizācijas kārtībā, ko uz šo brīdi viņam izdarīt kavē tikai nedzēstā sodāmība un ko izdarīs nākamgad, kad saskaņā ar Krimināllikuma 63. pantu minētā sodāmība būs dzēsta. Lēmumā izdarīti pilnīgi nepareizi secinājumi par to, ka, izraidot pieteicēju uz Krieviju, pieteicējs netiks pakļauts vajāšanai un smaga kaitējuma riskam. Pēdējā masu saziņas līdzekļos pieejamā un personiski zināmā informācija apliecina, ka /Nosaukums/ varas iestāžu izveidotā jaunu kareivju vervēšanas sistēma ir izgāzusies un vairs nespēj piesaistīt karam/Nosaukums C/pietiekami lielu cilvēku skaitu, kas viennozīmīgi nozīmē jaunu un apjomīgu mobilizācijas vilni, kurš, pirmkārt, skars trūcīgo un tiesiski neaizsargāto iedzīvotāju slāni, pie kura kā fiziski un garīgi vesels,/gadi/ gadus vecs vīrietis nepārprotami pieder pieteicējs. Tāpat pieteicējs uzskata, ka Latvijas Republikas tiesu prakse patvēruma jautājumu lietās nevar būtiski atšķirties no tiesu prakses Eiropas Savienībā. Cik zināms, tad Vācijā un Francijā piešķir patvērumu visiem tiem /Nosaukums/ pilsoņiem, kuri ir Putina režīma pretinieki un atsakās karot /Nosaukums C/.

[6] Pārvalde paskaidrojumā tiesai pieteikumu neatzīst, lūdz to noraidīt, pamatojoties uz lēmumā minētajiem argumentiem. Papildus paskaidrojumā norādīts, ka pieteicēja sniegtā informācija norāda uz viņa vēlmi mākslīgi radīt apstākļus, kas varētu radīt iespaidu par viņa iespējamu vajāšanu izcelsmes valstī /Nosaukums/; norāda uz to, ka patiesībā pieteicēja patvēruma pieprasīšanas iemesli ir citi, jo viņš savā izcelsmes valstī nav ticis pakļauts vajāšanai Patvēruma likuma izpratnē.

Attiecībā uz pieteicēja norādīto, ka iesniegtie /Nosaukums B/ izsniegtie dokumenti apstiprinot viņam radušos nopietnos veselības traucējumus – kreisā pleca mežģījums, kuru dēļ viņš nevarot atgriezties /Nosaukums/, pārvalde norāda, ka lietas apstākļi gan liecina par pretējo, proti, ka pieteicējam /Nosaukums B/2024. gada 27. aprīlī konstatētie veselības traucējumi (kreisā pleca mežģījums, kas radies, kāpjot pāri žogam un nokrītot uz pleca) viņa paša ieskatā nav bijuši tik nopietni un traucējoši, lai pieteicējs 2024. gada 26. maijā nevarētu atstāt bez iepriekšēja brīdinājuma patvēruma meklētāju izmitināšanas centru "/Nosaukums A/" un pēc tam atgriezties patvēruma meklētāju izmitināšanas centrā 2024. gada 27. maijā - alkoholisko dzērienu ietekmē, tādējādi pārkāpjot patvēruma meklētāju izmitināšanas centra "/Nosaukums A/" iekšējās kārtības noteikumus. Pārvalde norāda, ka kopumā pieteicējs patvēruma meklētāju izmitināšanas centru "/Nosaukums A/", par to neinformējot personālu, ir atstājis vairākkārt (2024. gada 24. jūnijā, 1. augustā, 8. augustā, 16. augustā un 4. oktobrī) un pēc tam tajā atgriezies.

[7] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus, atzīst, ka tie ir pietiekami lietas izspriešanai rakstveida procesā, kā arī pieteicējs nav ierobežots papildu paskaidrojumu un pierādījumu iesniegšanā, tāpēc lieta saskaņā ar Patvēruma likuma 49. panta otro daļu tiek izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[8] Tiesa, izvērtējusi lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus to kopsakarībā, atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[9] Lietā ir strīds, vai pieteicēja atkārtotais iesniegums un pieteikums tiesai satur tādu informāciju par apstākļu ievērojamām izmaiņām, kas varētu būt par pamatu, lai uzliktu pienākumu pārvaldei atkārtoti izvērtēt pieteicēja patvēruma iesniegumu.

[10] Saskaņā ar Patvēruma likuma 35. panta pirmo daļu persona, attiecībā uz kuru pieņemts galīgais lēmums par atteikumu piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu, ir tiesīga iesniegt Valsts robežsardzei atkārtotu iesniegumu. Personai ir pienākums atkārtotajā iesniegumā norādīt pierādījumus, kas liecina, ka ir ievērojami mainījušies apstākļi, ar kuriem tika pamatots attiecīgais lēmums.

Atbilstoši Patvēruma likuma 30. panta pirmās daļas 4. punktam lēmumu par iesnieguma atstāšanu bez izskatīšanas pieņem, ja patvēruma meklētājs Latvijas Republikā ir iesniedzis atkārtotu iesniegumu pēc tam, kad pieņemts galīgais lēmums par atteikumu piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu, un tajā nav minēti apstākļi, kas būtu ievērojami mainījušies par labu patvēruma meklētājam un varētu būt par pamatu bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanai.

No šīm tiesību normām secināms, ka personai gadījumā, ja ir spēkā stājies lēmums par atteikumu piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu, ir tiesības

vērsties ar atkārtotu iesniegumu, norādot uz nozīmīgiem apstākļiem (jauniem apsvērumiem vai faktiem), kas ir ievērojami mainījušies no lēmuma pieņemšanas brīža un varētu būt par pamatu bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanai. Ja atkārtotais iesniegums šādu informāciju nesatur, pārvaldei ir pienākums atkārtoto iesniegumu atstāt bez izskatīšanas.

Tātad faktiski Patvēruma likuma 30. panta pirmās daļas 4. punkts pēc savas juridiskās būtības ir pielīdzināms Administratīvā procesa likuma 87. panta pirmās daļas 1., 2. un 4. punktā minētajiem gadījumiem, t. i., procesa uzsākšanai no jauna uz iesnieguma pamata, ja pastāv šādi apstākļi: mainījušies lietas faktiskie apstākļi, kuri bija par pamatu lēmuma pieņemšanai; lietas tiesiskie apstākļi mainījušies adresātam par labu; adresātam kļuvuši zināmi vai pieejami jauni pierādījumi, kas nebija tā rīcībā līdz sākotnējā administratīvā akta izdošanai un kas varētu būt par pamatu adresātam labvēlīga administratīvā akta izdošanai.

Pieteikuma pieņemamības pārbaudes procedūras mērķis ir ļaut dalībvalstīm noraidīt kā nepieņemamu jebkuru turpmāku pieteikumu, kas iesniegts, nepastāvot nekādiem jauniem elementiem vai faktiem, lai tiktu ievērots *res judicata* (*lieta jau ir izlemta*) princips saistībā ar agrāku lēmumu.

Izvērtējot jautājumu par to, vai turpmāks pieteikums ir pamatots ar jauniem elementiem vai faktiem, kas attiecas uz pārbaudi, vai pieteikuma iesniedzējs ir kvalificējams kā starptautiskās aizsardzības saņēmējs saskaņā ar Direktīvu 2011/95, būtu jāpārbauda tikai tas, vai pastāv tādi elementi un fakti šī pieteikuma pamatojumam, kuri nav izskatīti saistībā ar lēmumu par iepriekšējo pieteikumu, un uz kuriem šis lēmums ar *res judicata* spēku nevarēja tikt balstīts (sal. *Eiropas Savienības Tiesas 2021. gada 10. jūnija sprieduma lietā Nr. C-921/19 49. un 50. punkts*).

[11] Savukārt vācu juridiskajā literatūrā, atsaucoties uz tiesu praksi, vērtējot šo tiesību institūtu, ir atzīts, ka atkārtotā patvēruma lūguma procedūra nav paredzēta tam, lai patvēruma meklētājiem dotu ārkārtas tiesību aizsardzības līdzekli, ar kuru jebkurā laikā varētu koriģēt šķietami nepareizu lēmumu sākotnējā procedūrā (sal. *Marx R. Kommentar zum Asylverfahrensgesetz. 7. Aufl. - Koln: Luchterhand, 2009, S. 1237*), un ne katras izmaiņas patvēruma meklētāja izcelsmes valstī var tikt izmantotas atkārtotā patvēruma lūguma pamatošanai, bet gan tādas, kas tieši attiecībā uz patvēruma meklētāju varētu novest pie atšķirīga novērtējuma, salīdzinot ar sākotnējo lēmumu (sk. turpat, *S. 1265*).

Ievērojot minēto, pieteicējam bija pienākums ar atkārtoto iesniegumu pierādīt būtisku tieši pieteicēja individuālo apstākļu maiņu. Ne katrs jauns pierādījums var tikt izmantots atkārtotā patvēruma lūguma pamatošanai, bet gan tikai tāds, kas liecina par būtiskām pieteicēja individuālo apstākļu izmaiņām un kas tieši attiecībā uz pieteicēju varētu novest pie atšķirīga novērtējuma, salīdzinot ar sākotnējo lēmumu.

[12] No lēmuma satura izriet, ka pārvaldes ieskatā tādi apstākļi, kas patvēruma meklētājam ir bijuši zināmi jau sākotnējās patvēruma procedūras laikā, bet persona tos nav atklājusi, nevar būt pamatā atkārtotajam iesniegumam, jo nav notikusi apstākļu maiņa. Šādai pozīcijai tiesa nepiekrīt.

Eiropas Savienības Tiesa ir norādījusi, ka informācijai par apstākļu ievērojamu jeb nozīmīgu izmaiņu, kas varētu būt par pamatu iesnieguma pieņemšanai izskatīšanai pēc būtības, ir jāsatur norāde uz apstākļiem, kas radušies pēc patvēruma pieteikuma izskatīšanas pēc būtības, vai arī uz jauniem apstākļiem, kuri pastāvēja jau pirms šīs procedūras pabeigšanas, bet kurus pieteikuma iesniedzējs nebija norādījis (*Eiropas Savienības Tiesas 2021. gada 9. septembra sprieduma lietā Nr. C-18/20 37. un 44. punkts*). Tādējādi par nozīmīgiem var tikt atzīti ne tikai tādi apstākļi, kas radušies pēc tam, kad ir pieņemts galīgais lēmums sākotnējās patvēruma procedūras ietvaros, bet arī apstākļi, kas ir pastāvējuši lietas izskatīšanas brīdī, bet nebija darīti zināmi iestādei vai tiesai. Tas nozīmē, ka noteiktu apstākļu, piemēram, par reliģisko piederību vai seksuālo orientāciju, sākotnēja neatklāšana pati par sevi neliedz patvēruma meklētājam uz šādiem apstākļiem atsaukties vēlāk, iesniedzot atkārtoto iesniegumu.

Vienlaikus jāņem vērā, ka šiem no jauna uzrādītajiem apstākļiem ir jāsatur ziņas, kas iestādei un tiesai nav bijušas zināmas iepriekš, turklāt ne jebkuras jaunas ziņas var tikt izmantotas patvēruma lūguma pamatošanai, bet tikai tādas, kas ir būtiskas un tieši attiecībā uz pieteicēju varētu novest pie atšķirīga novērtējuma, salīdzinot ar sākotnējo lietas izskatīšanas rezultātu.

[13] Lai arī vispārīgi pret personu īstenota vajāšana sakarā ar iesaukšanu militārajā dienestā un nosūtīšanu uz fronti, var būt pamats bēgļa statusa piešķiršanai, tomēr pieteicēja gadījumā ar vislielāko ticamību ir iespējams apgalvot, ka pieteicēja sniegtā informācija norāda uz viņa vēlmi māksligi radīt apstākļus, kas varētu radīt iespaidu par viņa iespējamu vajāšanu izcelsmes valstī /Nosaukums/ un norāda uz to, ka patiesībā pieteicēja patvēruma pieprasīšanas iemesli ir citi un pieteicēja mērķis ir ļaunprātīgi izmantot atkārtotā iesnieguma procedūru, lai paildzinātu atrašanos Latvijas Republikā.

Tiesa norāda, ka patvēruma meklētāja stāstam ir jābūt saprātīgam un iespējamam, kā arī tas nedrīkst būt pretrunā ar lietā esošo specifisko un vispārējo informāciju.

Ņemot vērā šī brīža ģeopolitisko situāciju, nevēlēšanās dienēt /Nosaukums/ armijā un tikt iesaistītam karadarbībā /Nosaukums C/ var tikt uzskatīta par personas politisko nostāju.

Vērtējot, vai potenciālie mobilizācijas draudi pieteicēja gadījumā ir uzskatāmi par reāliem, tiesa konstatē, ka atbilstoši pieteicēja sniegtajām ziņām viņš neatrodoties /Nosaukums/ armijas rezervē, neesot dienējis obligātajā militārajā dienestā, kā arī viņam neesot militārās pieredzes. Tāpat no pieteicēja lietas materiāliem konstatējams, ka viņam nav atbilstošu darba prasmju vai kādas specifiskas izglītības, kas varētu būt pieprasīta kara apstākļos. Līdz ar to tiesai nav objektīva pamata secināt, ka attiecībā uz pieteicēju pastāv ticami piespiedu mobilizācijas draudi. Vienlaikus sava vecuma dēļ, proti, šī sprieduma sastādīšanas brīdī pieteicējam ir /gadi/ gadi, viņš nav pakļauts iesaukšanai obligātajā militārajā dienestā.

No lietas materiāliem konstatējams, ka pieteicējs savu pirmo iesniegumu patvēruma pieprasīšanai Latvijā iesniedzis 2024. gada 7. februārī – uzreiz pēc tam, kad Valsts robežsardzes amatpersonas pieteicēju 2024. gada 6. februārī aizturēja kā personu, kas nelikumīgi uzturas Latvijā, un iepazīstināja ar pārvaldes Personu statusa kontroles nodaļas 2023. gada 16. februāra izbraukšanas rīkojumu Nr. 748/2023. Pārvaldes Patvēruma lietu nodaļa 2024. gada 11. jūnijā ar lēmumu Nr. 924/PLN/2024 atteica pieteicējam piešķirt bēgļa un alternatīvo statusu Latvijas Republikā. Pieteicējs minēto pārsūdzēja, un ar Administratīvās rajona tiesas 2024. gada 18. oktobra spriedumu administratīvajā lietā Nr. /numurs/ pieteicēja pieteikums par labvēlīga administratīvā akta, ar kuru pieteicējam tiktu piešķirts bēgļa vai alternatīvais statuss Latvijas Republikā, tika noraidīts. Spriedumā, kurš ir stājies spēkā, tiesa ir vērtējusi un konstatējusi, ka pieteicēja norādītie apstākļi neliecina, ka pieteicējs varētu tikt /Nosaukums/ vajāts viņa politisko uzskatu dēļ. Savukārt 2024. gada 29. oktobrī – mazliet vairāk kā nedēļu pēc minētā sprieduma pasludināšanas pieteicējs savā atkārtotajā iesniegumā par bēgļa vai alternatīvā statusa pieprasīšanu, lai arī ir norādījis, ka patlaban esot politiski aktīvs un esot paudis viedokli publiski, nav precizējis, kādā veidā pieteicēja politiskā aktivitāte izpaudusies, līdz ar to nav iespējams izvērtēt tādu aktivitāšu cēloņsakarību ar pieteicēja norādīto potenciālo apdraudējumu /Nosaukums/.

Vērā ņemams arī apstāklis, ka pieteicējs savu atkārtoto iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa pieprasīšanu iesniedzis 2024. gada 29. oktobrī, tas, ir, faktiski uzreiz, kā noslēdzās patvēruma procedūra par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā un pārvaldē tika atjaunota darbība pārvaldes Personu statusa kontroles nodaļas 2023. gada 16. februāra izbraukšanas rīkojumam Nr. 748/2023 pieteicējam. Pieteicējam tika noteikts izpildīt rīkojumu Nr. 748/2023 līdz 2024. gada 12. novembrim.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka pieteicējs nav izpildījis Patvēruma likuma 35. panta pirmajā daļā minēto pienākumu, bet gan negodprātīgi izmanto Patvēruma likumā paredzētās tiesības iesniegt atkārtotu patvēruma iesniegumu.

[14] Tiesa arī pievienojas lēmumā secinātajam, ka pieteicēja veselības problēmām (pieteicējs norādīja, ka traumēta pleca dēļ viņš nevarot

pilnvērtīgi strādāt un nodrošināt sev iztiku) ir pārejošs raksturs, kas savukārt nozīmē, kas tās nevar ilgstoši ietekmēt viņa spējas iegūt iztiku /Nosaukums/. Bez tam, tiesas spriedumā administratīvajā lietā Nr. A420186224 jau tika norādīts uz pieteicēja iespēju pilsonības valstī saņemt nepieciešamo sociālo atbalstu.

[15] Ievērojot visu iepriekš minēto, tiesa secina, ka lēmums ir tiesisks un pamatots, bet pieteicēja pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīva procesa likuma 246.-251. pantu un Patvēruma likuma 49. panta sesto daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ (*/pers. A/*) pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldei izskatīt pēc būtības pieteicēja atkārtoto iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnesis S. Linkevičs